

Warszawa, dnia 02. 12. 2021 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK.33

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 152 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm.), dalej Kpa, po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Ekologicznego Eko-Unia, reprezentowanego przez ██████████ z dnia 4 września 2019 r., o wstrzymanie wykonania decyzji Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, dalej GDOŚ, z dnia 16 maja 2016 r., znak: DOOŚoaII.4200.24.2015.EK.7, uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymującej w mocy decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu, dalej RDOŚ we Wrocławiu, z dnia 30 września 2015 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.54, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: *Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej*,

odmawiam wstrzymania wykonania ww. decyzji.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją GDOŚ uchylił w części i orzekł w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymał w mocy decyzję RDOŚ we Wrocławiu z dnia 30 września 2015 r. o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pod nazwą: Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej.

Pismem z dnia 4 września 2019 r. Stowarzyszenie Ekologiczne Eko-Unia wystąpiło do RDOŚ we Wrocławiu o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego decyzją GDOŚ z dnia 16 maja 2016 r. oraz o dopuszczenie stowarzyszenia do udziału na prawach strony we wznowionym postępowaniu. Wniosek został przekazany według właściwości do GDOŚ pismem RDOŚ we Wrocławiu z dnia 11 września 2019 r., znak: WOOŚ.4233.8.2013.ŁCK.64.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2019 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.237.2019.EK, GDOŚ wznowił z urzędu postępowanie zakończone decyzją GDOŚ z dnia 16 maja 2016 r.

W piśmie z dnia 4 września 2019 r. stowarzyszenie zawarło obok żądania wszczęcia postępowania wznowieniowego także żądanie, na podstawie art. 152 § 1 Kpa, wstrzymania wykonania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jednak nie przedstawiło żadnych argumentów przemawiających za spełnieniem tego postulatu.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Analizując przedmiotową sprawę, należy wyjaśnić istotę art. 152 § 1 Kpa, w myśl którego organ administracji publicznej właściwy w sprawie wznowienia postępowania wstrzyma z urzędu lub na żądanie strony wykonanie decyzji, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na prawdopodobieństwo uchylecia decyzji w wyniku wznowienia postępowania. Zaistnienie przesłanki prawdopodobieństwa uchylecia decyzji dotychczasowej powinno być ocenione przez właściwy organ na tle okoliczności faktycznych i prawnych analizowanej sprawy. Przez „okoliczności sprawy” należy rozumieć okoliczności faktyczne wynikające z akt sprawy wznowieniowej i zakończonej w trybie zwyczajnym. Należy podkreślić, iż słowo „prawdopodobieństwo” użyte w tym przepisie powinno być traktowane nie jako luźna poszlaka, ale jako wniosek ściśle wynikający ze zbadanych rzetelnie okoliczności sprawy. Natomiast ocena prawdopodobieństwa uchylecia decyzji nie może być dowolna i przeprowadzona w oparciu o budzące wątpliwości materiały dowodowe (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 17 lutego 2011 r., sygn. akt: II SA/Bk 779/10). W kontekście przywołanego powyżej przepisu na podkreślenie zasługuje także pogląd utrwalony w linii orzeczniczej sądów, według którego wstrzymanie wykonania decyzji zgodnie z art. 152 § 1 Kpa powinno być traktowane jako środek ostateczny, oparty na udokumentowanych i wiarygodnych materiałach dowodowych. Zbyt szybkie i nieoparte dostatecznie udokumentowanymi dowodami na istnienie przesłanek wskazujących na prawdopodobieństwo uchylecia decyzji ostatecznej korzystanie z instytucji wstrzymania wykonania decyzji, może stanowić naruszenie ogólnej zasady trwałości decyzji ostatecznych (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 września 1998 r., sygn. akt: IV SA 2311/96).

Rozważane powyżej kwestie dotyczące wstrzymania wykonania decyzji w sposób istotny związane są z treścią art. 16 Kpa, w którym ukształtowana jest ogólna zasada trwałości decyzji ostatecznych. Zgodnie z nią decyzje ostateczne obowiązują tak długo, dopóki nie zostaną uchylone lub zmienione przez nową decyzję. Jest to jedna z fundamentalnych zasad całego systemu prawa administracyjnego i z tego względu korzystanie z prawem przewidzianych możliwości wstrzymania wykonania decyzji ostatecznych powinno mieć miejsce w sytuacjach wyjątkowych i prawnie uzasadnionych.

Podkreślić również należy, że stowarzyszenie we wniosku z dnia 4 września 2019 r. w żaden sposób nie wskazało jakie konkretnie okoliczności sprawy wskazują na prawdopodobieństwo uchylecia decyzji GDOŚ z dnia 16 maja 2016 r., znak: DOOŚoaII.4200.24.2015.EK.7, uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymującej w mocy decyzję RDOŚ we Wrocławiu z dnia 30 września 2015 r.

W tym miejscu należy także zaznaczyć, iż samo przywołanie podstawy wznowieniowej określonej w art. 149 § 1 pkt 5 Kpa wraz z dołączeniem ekspertyz przyrodniczych opatrzonych datami znacznie późniejszymi niż data wydania decyzji będącej przedmiotem wznowienia z pewnością nie uzasadnia tego prawdopodobieństwa w wystarczający sposób.

GDOŚ, orzekając w przedmiotowej sprawie, podzielił stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie wyrażone w wyroku z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt: II SA/Kr 961/08, w którym stwierdzono, że interpretacja art. 152 § 1 Kpa winna mieć charakter ścieśniający. Kluczowe znaczenie przy tej interpretacji i przy ocenie zgodności z prawem postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji w przypadku wznowienia postępowania administracyjnego, ma użyte przez ustawodawcę w art. 152 § 1 Kpa słowo „prawdopodobieństwo” połączone w tym przepisie ze słowami „okoliczności sprawy”. Wykładnia tych określeń powinna brać pod uwagę fakt, że ustawodawca administracyjnoprawny, wydający regulacje bezwzględnie obowiązujące *ius cogens* bardzo rzadko odwołuje się do prawdopodobieństwa i bardzo rzadko nakazuje organom administracji publicznej przewidywanie jakichś potencjalnych skutków ich działań. Organy mają działać „tu i teraz”, a nie powinny opierać się o hipotezy. Dlatego też zdaniem sądu słowo „prawdopodobieństwo” użyte w cyt. przepisie powinno być traktowane nie jako luźna poszlaka, ale jako wniosek ściśle wynikający ze zbadanych rzetelnie okoliczności sprawy.

GDOŚ, w świetle okoliczności przedmiotowej sprawy, uznał, iż nie są one na tyle pewne, aby „zbudować” na nich prawdopodobieństwo uchylenia decyzji GDOŚ z dnia 16 maja 2016 r., uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie, a w pozostałym zakresie utrzymującej w mocy decyzję RDOŚ we Wrocławiu z dnia 30 września 2015 r. o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pod nazwą: *Budowa suchego zbiornika Szalejów Górny na rzece Bystrzycy Dusznickiej*.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie. Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może, zgodnie z art. 127 § 3 w związku z art. 144 Kpa, złożyć do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania.

z upoważnieniem
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
Zastępcę Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska

M. Król

Otrzymują:

1. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, ul. Norwida 34, 50-950 Wrocław;
2. ██████████ Prezes Stowarzyszenia Ekologicznego EKO-UNIA, ul. Białoskórnicza 26, 50-134 Wrocław;
3. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, Al. Jana Matejki 6, 50-333 Wrocław.

